

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Lachmanna a soudců Mgr. Jana Ferfeckého a Mgr. Aleše Sabola ve věci

žalobce: **PETROM STAVBY, a.s., IČO 26769611**
sídlem Běchovická 701/26, Praha 10
zastoupený advokátem Mgr. Janem Jaklem
sídlem Tržiště 366/13, Praha 1

proti
žalovanému: **Ministerstvo průmyslu a obchodu**
sídlem Na Františku 31, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu ze dne 31. 3. 2021, č. j. MPO 256706/21/21200/01000

takto:

- I. Rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu ze dne 31. 3. 2021, č. j. MPO 256706/21/21200/01000, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 11 228 Kč, a to do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce, Mgr. Jana Jakla, advokáta.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu (dále jen „**ministr**“) ze dne 31. 3. 2021, č. j. MPO 256706/21/21200/01000 (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), kterým byl zamítnut rozklad proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 5. 2020, č. j. MPO77701/20/61500 (dále jen „**prvostupňové rozhodnutí**“). Tím bylo rozhodnuto o odnětí části dotace ve výši 1 124 149,97 Kč poskytnuté žalobci na základě

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

rozhodnutí žalovaného o poskytnutí dotace ze dne 11. 8. 2017, č. j. MPO 49893/17/61200 (dále jen „**rozhodnutí o dotaci**“), neboť po vydání rozhodnutí o dotaci došlo ke zjištění, že údaje, na jejichž základě byla dotace poskytnuta, byly nepravdivé.

II. Napadené rozhodnutí

2. Ministr v napadeném rozhodnutí zrekapituloval skutkový stav věci. Uvedl, že žalobci byla poskytnuta z programu Úspory energie II. výzva v rámci Operačního programu Podnikání a inovace pro konkurenceschopnost dotace na projekt č. CZ.01.3.10/0.0/0.0/16_061/0010407 s názvem „Snížení energetické náročnosti průmyslových objektů v Topolanech“ (dále jen „**projekt**“) do maximální výše 5 620 749, 84 Kč. Při monitorování realizace projektu ministerstvo zjistilo, že údaje, které žalobce uvedl v rámci řízení o poskytnutí dotace, byly ve smyslu § 15 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „**zákon o rozpočtových pravidlech**“) nepravdivé, protože bylo dne 22. 4. 2020 zahájeno řízení o odnětí dotace.
3. Žalovaný v prvostupňovém rozhodnutí dospěl k závěru, že žalobce v žádosti o podporu a prohlášení k žádosti o podporu neuvedl kompletní informace o své majetkové struktuře, když zapomněl započítat do statusu malého a středního podniku (dále jen „**MSP**“) společnost Silnice Topolany, a.s. a společnost Kontos, s. r. o. (dále jen „**Kontos**“). Díky těmto dvěma společnostem byla následně překročena velikost malého podniku a žalobce se stal středním podnikem. Na základě nepravdivých údajů byla žalobci přiznána dotace odpovídající 50 % míry podpory, která dle ustanovení výzvy Úspory energie II. náleží malému podniku, tj. dotace ve výši 5 620 749, 84 Kč.
4. V podaném rozkladu žalobce namítal, že žalovaný dospěl k nesprávnému závěru ohledně posouzení velikosti podniků z důvodu započtení společností Silnice Topolany, a.s. a Kontos a že nebyly řádně vypořádány jeho námítky a argumentace ve vyjádření k podkladům rozhodnutí.
5. Ministr v napadeném rozhodnutí uvedl, že každá společnost je povinna do prohlášení k žádosti o podporu uvést všechny propojené partnerské podniky. Pokud jde o společnost Silnice Topolany, a.s., ministr ovšem přisvědčil žalobci, že uvedená společnost vznikla endogenní změnou, nikoliv exogenní (pozn. soudu: endogenní změna se týká změny hospodářské situace, zatímco exogenní změna je změna formou fúze, převodu podílů nebo akcií, rozdělení, odštěpení apod.). Endogenní změna nemá okamžitý vliv na MSP. Toto nesprávné posouzení se ale nedotklo posouzení velikosti podniku jako středního podniku, a to s ohledem na propojení žalobce se společností Kontos.
6. Ministr proto dále zdůraznil, že žalobce do prohlášení k žádosti o dotaci neuvedl společnost Kontos. V tomto případě ministr spatřuje společné jednání společností v rodinných vazbách a sladování jednání s cílem uplatňování vlivu na obchodní rozhodnutí posuzovaných podniků. Společnost Kontos je ze 100 % vlastněna manželkou vlastníka žalobce, paní K.. Dle živnostenského rejstříku je od roku 2010 odpovědným zástupcem společnosti Kontos pan Petr K.. Od doby, kdy se 100% vlastníkem stala paní K. a pan K. odpovědným zástupcem, je dle ministra nutno spatřovat minimálně vliv obchodních rozhodnutí dotčených podniků. Ministr k tomu poukázal na čl. 3 odst. 3 přílohy Doporučení o MSP (doporučení Komise 2003/361/ES ze dne 6. května 2003 o definici mikropodniků, malých a středních podniků), dle něž se rodinné vazby pokládají za dostatečné pro konstatování, že fyzické osoby jednají společně. V projednávané věci Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

navíc obě společnosti působí na stejném trhu, tj. provádění staveb. Žalobce tedy před vydáním rozhodnutí dotaci neuvedl všechny aktuálně platné vazby na propojené a partnerské podniky. Dle znění výzvy Úspory energie II. náleží střednímu podniku dotace ve výši 40 %. V rozhodnutí o dotaci byla schválena dotace ve výši 50 %. Žalobci tedy náleží dotace ve výši 4 496 599, 87 Kč. Rozdíl původní dotace a dotace s novou mírou podpory byl žalobci odejmut.

7. Ministr se ztotožnil se závěrem žalovaného stran propojení žalobce se společností Kontos, které je dáno z důvodu rodinných vazeb a z důvodu, že pan K. jakožto člen představenstva žalobce a jeho nepřímý většinový majitel působí jako odpovědný zástupce ve společnosti Kontos. Jednotlivé skutečnosti byly hodnoceny ve vzájemné souvislosti. Pan K. je odpovědným zástupcem ve společnosti paní K. a je rovněž jejím manželem, obě společnosti působí současně na stejném trhu.
8. K námitce, že žalovaný nepřihlédl k rozhodovací praxi Soudního dvora Evropské unie (SDEU), ve věci C-110/13 *HaTeFo GmbH proti Finanzamt Haldensleben* ze dne 27. 2. 2014 (dále jen „*HaTeFo*“), ministr připustil, že se prvostupňové rozhodnutí o tomto rozsudku nezmiňuje, nicméně i v případě *HaTeFo* je odkazováno na okolnosti každého jednotlivého případu. Ministr dále uvedl, že mezi manželi existuje příbuzenský vztah, na kterém nic nemůže změnit ani úprava jejich společného jmění. I v případě režimu oddělených jmění je zřejmé, že z majetkového zisku jednoho z manželů budou v konečném důsledku profitovat oba manželé.

III. Žaloba

9. Žalobce v podané žalobě nejprve namítal, že byla nesprávně posouzena právní otázka propojení žalobce se společností Kontos. Žalobce nesouhlasí s posouzením a závěry ministra ohledně rodinných vazeb jakožto jednoho z klíčových aspektů pro založení společného jednání ve shodě. Žalobce uvedl, že se Uživatelská příručka k definici MSP nezakládá na objektivních skutečnostech. Z rozhodnutí Komise citovaného v doporučení ve věci *Nordbrandenburger UmesterungsWerke NUW*, C-8/2005 (dále jen „*NUW*“) neplyne žádný závěr o tom, že by se rodinné vazby měly považovat za dostatečné pro konstatování, že fyzické osoby jednají společně. Komise se naopak zabývala i ostatními aspekty propojení a jednání ve shodě s ohledem na znění čl. 3 odst. 3 Přílohy I nařízení Komise EU č. 651/2014. Dle žalobce se v uvedeném rozhodnutí jednalo o rodinné vazby založené vlastnictvím podílů ve společnostech několika vybranými členy rodiny.
10. Žalobce dále poukázal na rozsudek Tribunálu ve věci T-745/17 *Kerkosand spol. s r. o. proti Evropské komisi* ze dne 9. 9. 2020, v němž bylo dovozeno, že Uživatelská příručka k definici MSP nepředstavuje právně závazný text, který by se mohl odchýlit od závazného pravidla. Jediným závazným předpisem a podkladem pro určení podmínek týkající se způsobilosti jakožto MSP v tomto ohledu je aktuálně nařízení č. 651/2014, resp. Doporučení Komise k MSP.
11. Napadené rozhodnutí nadto podle žalobce nemůže obstát z toho důvodu, že se ministr nevypořádal s ostatními okolnostmi dané záležitosti pro účely posouzení statusu MSP. Závěr žalovaného a ministra, že žalobce a společnost Kontos jsou propojené společným jednáním fyzických osob z důvodu působení na stejném trhu, není relevantní, neboť se jedná o podmínku zmiňovanou v daném ustanovení jakožto podmínku, která by měla být splněna vedle společného jednání fyzických osob. Působení na společném trhu nezakládá společné jednání fyzických osob. V tomto ohledu postupoval ministr v rozporu Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

s rozhodnutím SDEU ve věci *HaTeFo*. Dle žalobce působení na stejném trhu nesouvisí s otázkou společného jednání osob, které může založit propojení podniků. Zároveň se ministr nezabýval otázkou sladování jednání osob, prostřednictvím jejichž jednání má být propojení založeno, přičemž celé napadené rozhodnutí je v zásadě postaveno pouze na samotných rodinných vazbách. To vše v situaci, kdy jediným společníkem a jednatelem společnosti Kontos je manželka Petra K., který v dané společnosti působí pouze na pozici odpovědného zástupce pro účely živnosti. Žalobce má za to, že v rámci jednání Petra K. jakožto předsedy představenstva žalobce a K. K., majitelky společnosti Kontos, nedochází k sladování jednání s cílem uplatňovat vliv na rozhodnutí daných podniků.

12. Ministr se nezabýval skutečnostmi, které žalobce namítal ve správním řízení. Uvedl, že společnost Kontos byla založena v roce 2007, přičemž v roce 2010 se jejím jediným společníkem stala K. Č., nyní manželka P. K. Společnost Kontos tedy byla K. K. vlastněna již několik let před uzavřením manželství (k tomu došlo v roce 2014). Až do dnešního dne je vlastníkem podílu o velikosti 100 % na společnosti Kontos výhradně K. K. Kromě toho manželé uzavřeli smlouvu o smluveném manželském majetkovém režimu, z níž vyplývá, že součástí společného jmění není podíl na obchodní společnosti Kontos a ani případný zisk plynoucí z vlastnictví daného podílu. Jedná se o zcela výlučné vlastnictví K. K. Žalobce dále uvedl, že společnost Kontos je samostatně působící společností, která disponuje vlastními zaměstnanci, vlastním technologickým vybavením a podniká v samostatné provozovně. Společnost Kontos je zcela nezávislá na žalobci a Petru K..
13. Žalobce má za to, že samotný příbuzenský vztah nemůže v tomto případě založit konstatování ohledně propojení žalobce a společnosti Kontos, neboť zde není žádný jiný vztah nebo skutečnost, který by měl svědčit o propojení těchto společností prostřednictvím společného jednání dvou fyzických osob. Z toho důvodu by se počty zaměstnanců společnosti Kontos neměly zohledňovat v rámci posuzování velikosti podniku žalobce a nemělo by dojít ke změně statusu podniku žalobce.
14. Ministr v napadeném rozhodnutí dospěl k závěru ohledně jednání ve shodě ještě z důvodu výkonu funkce odpovědného zástupce P. K. v rámci společnosti Kontos. Dle žalobce se ale omezil pouze na konstatování, že pokud někdo jedná jako odpovědný zástupce společnosti, uplatňuje v takové společnosti svůj vliv a jeho jednání se do dané společnosti určitým způsobem promítá. Ministr však žádným způsobem blíže nerozvedl, v čem má spočívat sladování jednání prostřednictvím odpovědného zástupce, a to navíc bez zohlednění povahy a charakteru funkce odpovědného zástupce podle českého právního řádu (živnostenského zákona). Žalobce uvedl, že úkolem odpovědného zástupce je dohlížet a kontrolovat, zda konkrétní podnikatel řádně provozuje danou živnost, tj. zda dodržuje podmínky vyplývající z právních předpisů nebo i jiné odborné předpoklady pro výkon živnosti. Žalobce je přesvědčen, že odpovědný zástupce z povahy své funkce nemá vliv na jakékoliv obchodní rozhodování (obchodní vedení) podnikatele a ani mu takovéto rozhodování a jednání nepřísluší.
15. Žalobce namítal, že ministr nijak neprokázal, že by P. K. a K. K. měli jednat společně nebo sladovat svá jednání, s výjimkou existujících rodinných vazeb a výkonu funkce odpovědného zástupce pouze pro účely živnosti. Ministr v tomto případě slučuje jednání fyzických osob ve shodě (sladování svého jednání) jako aktivní konání s pouhou účastí ve společnosti ve spojení s možností se tímto způsobem chovat. Výklad ministra pak povede k přehnanému potrestání rodin, jejichž členové samostatně podnikají v různých

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

společnostech ve stejných oborech, i když společně vůbec nespolupracují ani nijak neslaďují své jednání.

IV. Vyjádření žalovaného

16. Žalovaný ve vyjádření k žalobě setrval na důvodech napadeného rozhodnutí. Uvedl, že se otázkou rodinných vazeb, slaďování jednání a institutem odpovědného zástupce zabýval v napadeném rozhodnutí i jemu předcházejícím řízení dostatečně. Se všemi námitkami žalobce se vypořádal a doloženými doklady se zabýval.
17. K právnímu posouzení propojení žalobce se společností Kontos uvedl, že postupoval dle Přílohy I nařízení č. 651/2014 (definice malých a středních podniků), kde jsou propojené podniky definovány jako mj. podniky, které mají vztahy uvedené v čl. 3 odst. 3. V rámci propojení prostřednictvím fyzické osoby se rodinné vazby pokládají za dostatečné pro konstatování, že fyzické osoby jednají společně. Rodinné vazby jsou posuzovány analogicky podle § 22 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, tj. jako osoby blízké. Dle žalovaného ani odlišně stanovený režim společného jmění manželů nemá vliv na posouzení propojení podniků. Žalovaný dále uvedl, že za fyzické osoby, které jednají společně, jsou dále považovány osoby, které slaďují své jednání s cílem uplatňovat vliv na obchodní rozhodnutí dotyčných podniků, což vylučuje, aby tyto podniky mohly být považovány za vzájemně hospodářsky nezávislé. Dle žalovaného kromě zmíněné rodinné vazby a funkce odpovědného zástupce obě společnosti působí na stejném trhu.
18. V poslední řadě žalovaný zdůraznil, že dotace jsou nenárokovým dobrodiním státu. Žalovaný nastavením podmínek u jednotlivých programů podpory a jednotlivých výzev k podávání žádostí neprovádí žádné znevýhodňování, natož diskriminaci některých osob či žadatelů. V případě žalobce nedošlo k žádné diskriminaci, dotace mu byla přiznána i jako střednímu podniku, když navíc byla odňata pouze část dotace a nikoliv dotace celá. Žalovaný proto navrhnul zamítnutí žaloby.

V. Posouzení věci Městským soudem v Praze

19. Městský soud v Praze ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a jedná se o žalobu přípustnou, splňující všechny formální náležitosti na ni kladené. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal na základě skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí a v mezích uplatněných žalobních bodů [§ 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)], jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti, přičemž dospěl k závěru, že žaloba **je důvodná**.
20. O žalobě soud rozhodl bez nařízení jednání, neboť pro takový postup byly splněny podmínky § 76 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s., jak bude rozvedeno dále.

A. Právní a judikatorní východiska

21. Nařízením č. 651/2014 se prohlašují určité kategorie státní podpory – jinak obecně zakázané – za slučitelné s vnitřním trhem. Článek 28 předmětného nařízení pak za slučitelnou s vnitřním trhem (za splnění podmínek daných v tomto článku a podmínek stanovených v kapitole I.) označuje podporu poskytnutou malému a střednímu podniku.
22. Recitál 30 nařízení č. 651/2014 deklaruje, že by definice malých a středních podniků použitá pro účely tohoto nařízení měla vycházet z definice v doporučení Komise 2003/361/ES ze dne 6. května 2003 o definici mikropodniků, malých a středních podniků.

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

(dále jen „**Doporučení Komise**“). V souladu s definicemi obsaženými v Doporučení Komise je mikropodnikem podnik, který má méně než 10 zaměstnanců a roční obrat nebo rozvahu do 2 milionů EUR. Malý podnik pak má méně než 50 zaměstnanců a roční obrat nebo rozvahu do 10 milionů EUR a střední podnik méně než 250 zaměstnanců a roční obrat do 50 milionů EUR nebo rozvahu do 43 milionů EUR.

23. V bodu 9 odůvodnění Doporučení Komise je stanoveno, že „(s) cílem lépe pochopit skutečné hospodářské postavení malých a středních podniků a odstranit z této kategorie skupiny podniků, jejichž hospodářská síla může překračovat sílu skutečných malých a středních podniků, je nutné rozlišovat mezi různými typy podniků podle toho, zda jsou nezávislé, zda mají podíly, které neznamenaají schopnost ovládat jiný podnik (partnerské podniky), nebo zda jsou to podniky navzájem propojené. Současná mezní hodnota uvedená v doporučení 96/280/ES ve výši 25 % pro podíl, pod nímž lze podnik považovat za nezávislý, zůstává zachována“. V bodě 12 je dále stanoveno, že „(v) vhodných případech by se měly vzít v úvahu rovněž vztahy mezi podniky, které vznikají prostřednictvím fyzických osob, s cílem zajistit, aby výhody plynoucí malým a středním podnikům z různých pravidel nebo opatření mohly využívat pouze ty podniky, které je skutečně potřebují. Aby se přezkoumávání těchto situací snížilo na nejnutnější minimum, omezilo se zohledňování těchto vztahů na relevantní trhy nebo na sousední trhy“.
24. Čl. 2 odst. 2 nařízení č. 651/2014 stanoví následující definici: „malými a středními podniky se rozumějí podniky, které splňují kritéria stanovená v příloze I“. Soud podotýká, že Příloha I se pak obsahově shoduje s přílohou Doporučení Komise.
25. Z čl. 2 odst. 1 Přílohy I se podává, že „(k)ategorie mikropodniků, malých a středních podniků (MSP) je složena z podniků, které zaměstnávají méně než 250 osob a jejichž roční obrat nepřesahuje 50 milionů EUR nebo jejichž bilanční suma roční rozvahy nepřesahuje 43 milionů EUR“.
26. Podle čl. 3 odst. 1 Přílohy I jsou tzv. nezávislými podniky „všechny podniky, které nejsou zařazeny mezi partnerské podniky ve smyslu odstavce 2 ani mezi propojené podniky ve smyslu odstavce 3“. Z odstavce 2 téhož článku se podává, že tzv. partnerskými podniky jsou „všechny podniky, které nejsou zařazeny mezi propojené podniky ve smyslu odstavce 3 a mezi nimiž existuje následující vztah: podnik (mateřský podnik) vlastní sám nebo společně s jedním či více propojenými podniky ve smyslu odstavce 3, alespoň 25 % procent základního kapitálu nebo hlasovacích práv jiného podniku (dceřiný podnik)“.
27. Podle čl. 3 odst. 3 Přílohy I se pak tzv. propojenými podniky rozumějí „podniky, mezi nimiž existuje některý z následujících vztahů:
 - a) podnik vlastní většinu hlasovacích práv akcionáře nebo společníka v jiném podniku;
 - b) podnik má právo jmenovat nebo odvolávat většinu členů správního, řídicího nebo dozorčího orgánu jiného podniku;
 - c) podnik má právo uplatňovat rozhodující vliv v jiném podniku podle smlouvy uzavřené s daným podnikem nebo na základě ustanovení v zakladatelské listině, společenské smlouvě nebo ve stanovách tohoto podniku;
 - d) podnik, který je akcionářem nebo společníkem jiného podniku, ovládá sám, v souladu s dohodou uzavřenou s jinými akcionáři nebo společníky daného podniku, většinu hlasovacích práv akcionáře nebo společníka v daném podniku“

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

Ze třetího pododstavce téhož odstavce vyplývá, že „(p)odniky, které mají jeden či více takových vztahů prostřednictvím fyzické osoby nebo prostřednictvím skupiny fyzických osob, které jednají společně, jsou taktéž považovány za propojené podniky, pokud svou činnost nebo část své činnosti vykonávají na stejném relevantním trhu nebo na sousedních trzích“.

28. Posuzováním propojení podniků se zabýval SDEU v rozsudku *HaTeFo*. V uvedeném případě se přitom jednalo o posouzení propojení dvou podniků, kdy mezi osobami A, B a D vlastníci tyto podniky existoval příbuzenský vztah, přičemž obě společnosti byly souběžně řízeny osobami A a C. Konstatoval, že „(...) účelem definice propojených podniků je lépe pochopit skutečné hospodářské postavení MSP a vyloučit, aby byly jako MSP kvalifikovány skupiny podniků, jejichž hospodářská moc může překračovat moc skutečných MSP, s cílem vyhradit výhody vyplývající pro kategorii MPS z různých pravidel nebo opatření pouze těm podnikům, které je opravdu potřebují. Tyto body odůvodnění rovněž stanoví, že proto, aby se zkoumání těchto vztahů existujících mezi podniky prostřednictvím fyzických osob omezilo na striktní minimum, je třeba omezit zohledňování těchto vztahů na případy, kdy jsou tyto podniky činné na stejném dotčeném trhu nebo na sousedních trzích“. Soud dále zdůraznil, že definice malého a středního podniku musí být vykládána striktně a tedy je nutné zkoumat strukturu malých a středních podniků, které tvoří ekonomickou skupinu, jejíž síla přesahuje sílu takového podniku a dbát na to, aby definice malého a středního podniku nebyla obcházena z ryze formálních důvodů. Dovodil, že podmínka, aby fyzické osoby jednaly společně, je splněna, „(...) pokud tyto osoby ladí své jednání s cílem uplatňovat vliv na obchodní rozhodnutí dotýčných podniků, což vylučuje, aby tyto podniky mohly být považovány za vzájemně hospodářsky nezávislé. Splnění této podmínky závisí na okolnostech dané věci a nutně není podřízeno existenci smluvních vztahů mezi těmito osobami ani konstatování jejich záměru obcházet definici malého a středního podniku“. Uzavřel nicméně, že podniky mohou být považovány za „propojené“ ve smyslu shora uvedeného článku, pokud z analýzy právních i hospodářských vztahů mezi nimi vyplývá, že prostřednictvím fyzické osoby nebo skupiny fyzických osob, které jednají společně, tvoří jedinou hospodářskou entitu, ačkoliv formálně neudržují některý ze vztahů uvedených pod písmeny a) – d) předmětného článku.
29. V rozhodnutí *NUW* pak Komise posuzovala poskytnutí regionální podpory společnosti Nordbrandenburger Umesterungs-Werke, resp. prověřovala, zda daná společnost splňuje kritéria malého a středního podniku a zda by mohla splňovat podmínky pro zvýšení intenzity podpory. Zdůraznila, že pojem podnik nevyžaduje, aby byl příjemce omezen na samostatný právní subjekt, může se vztahovat také na hospodářskou skupinu podniků, která je rozsáhlejší, přičemž podniky lze považovat za spojené, pokud je spojuje jedna fyzická osoba a jestliže působí na stejném trhu nebo na příbuzných trzích. Komise zdůraznila, že považuje za nutné za tímto účelem zkoumat faktory jako strukturu podílů, identitu jednatelů, stupeň hospodářského propojení a všechny ostatní vztahy příslušných podniků. Jako hlavní kritérium pro analýzu práva kontroly v podniku pak uvedla strukturu vlastnictví.
30. Z judikatorní praxe SDEU je pak rovněž třeba připomenout rozsudek *Ertico*, ve kterém soud dospěl k závěru, že aby byly zohledněny pouze ty podniky, které skutečně představují nezávislé MSP, „je třeba zkoumat strukturu MSP, které tvoří ekonomickou skupinu, jejíž síla přesahuje sílu takového podniku, a dbát na to, aby definice MSP nebyla obcházena z ryze formálních důvodů“. Ve světle tohoto cíle soud konstatoval, že na podnik, který je vlastněný z méně než 25 % velkým podnikem, a formálně tak splňuje kritérium

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

nezávislosti, ale ve skutečnosti patří do velké skupiny podniků, nelze nahlížet jako na podnik, který toto kritérium splňuje.

31. Na základě shora uvedených právních a judikatorních východisek lze dospět k následujícím závěrům. Poskytování státní podpory je oblastí, která je regulovaná na úrovni Evropské unie. V obecné rovině mantinely jejího poskytování vychází z čl. 107 a násl. Smlouvy o fungování Evropské unie. V projednávané věci možnost poskytnutí podpory žalovaným vychází z nařízení č. 651/2014. Příloha I tohoto nařízení stanoví kritéria rozhodující pro posouzení, zda žadatel o podporu splňuje definici malého a středního podniku. Definice obsažená v Příloze I pak přímo koresponduje s Doporučením Komise. Podnikem se pro účely nařízení č. 651/2014 rozumí každý subjekt vykonávající hospodářskou činnost. Aby podnik splňoval kritéria pro určení, že se jedná o malý a střední podnik, nesmí přesáhnout dané stropy, a to co do počtu zaměstnanců a ročního obrátu nebo bilanční sumy roční rozvahy. Tato kritéria je nutné posuzovat u nezávislého podniku, tj. podniku, který není ve smyslu Přílohy I (Doporučení Komise) podnikem partnerským (podnik vlastní 25 - 50 % základního nebo vlastního kapitálu nebo hlasovacích práv jiného podniku), nebo podnikem propojeným (podnik vlastní více než 50 % základního nebo vlastního kapitálu nebo hlasovacích práv jiného podniku). U posuzování propojenosti podniků je pak možné rovněž zohlednit naplnění daných podmínek prostřednictvím fyzické osoby, nebo prostřednictvím fyzických osob, pokud jednají společně a pokud svou činnost nebo část své činnosti vykonávají na stejném relevantním trhu nebo na sousedních trzích. Za předpokladu, že se jedná o partnerský nebo propojený podnik, je nutné shora daná kritéria (počet zaměstnanců, obrát, či bilanční sumu roční rozvahy) započítat do celkové velikosti podniku. Z judikatury SDEU pak lze dovodit, že definice malého a středního podniku musí být vykládána striktně, za zohlednění cíle vyhradit výhody vyplývající pro kategorii malých a středních podniků pouze těm podnikům, které je opravdu potřebují. Samotný závěr o propojenosti podniků musí být nicméně učiněn na základě důkladné analýzy právních a hospodářských vztahů, ze které lze dovodit závěr o jediné hospodářské entitě. Komise v tomto ohledu zdůraznila, že při posuzování propojenosti podniků je nutné zkoumat faktory jako strukturu podílů, identitu jednatelů, stupeň hospodářského propojení a všechny ostatní vztahy příslušných podniků (obdobně např. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 6. 4. 2022, č. j. 18 A 110/2021 - 65).
32. Co se týče řízení o odnětí dotace, § 15 odst. 1 písm. b) zákona o rozpočtových pravidlech stanoví, že „(ř)ízení o odnětí dotace nebo návratné finanční výpomoci může poskytovatel zahájit, došlo-li po vydání rozhodnutí o poskytnutí dotace nebo návratné finanční výpomoci ke zjištění, že údaje, na jejichž základě byla dotace nebo návratná finanční výpomoc poskytnuta, byly neúplné nebo nepravdivé.“

B. Posouzení žalobní argumentace

33. V projednávané věci je mezi účastníky sporné, zda měl žalobce započítat do statusu MSP společnost Kontos, či nikoliv. Žalovaný má za to, že ji do statusu MSP započítat měl, neboť spatřuje společné jednání společností v rodinných vazbách a slaďování jednání s cílem uplatňování vlivu na obchodní rozhodnutí posuzovaných podniků. Dle žalovaného pan K., jakožto člen představenstva žalobce a jeho nepřímý většinový majitel, působí od roku 2010 jako odpovědný zástupce ve společnosti Kontos. Ta je přitom ze 100 % vlastněna manželkou pana K. Dle žalovaného se rodinné vazby pokládají za dostatečné pro

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

konstatování, že fyzické osoby jednají společně, a to podle čl. 3 odst. 3 přílohy Doporučení Komise. Obě společnosti nadto působí na stejném trhu, tj. provádění staveb.

34. Žalobce s tímto závěrem nesouhlasí, neboť dle jeho názoru z rozhodnutí Komise ve věci *NUW* neplyne závěr, že by se rodinné vazby měly považovat za dostatečné pro konstatování, že fyzické osoby jednají společně. Dle žalobce založil žalovaný napadené rozhodnutí pouze na rodinných vazbách, aniž by se zabýval tím, zda tyto osoby jednají společně. Žalobce má za to, že v rámci jednání P. K., jakožto předsedy představenstva žalobce, a K. K., majitelky společnosti Kontos, nedochází k sladování jednání s cílem uplatňovat vliv na rozhodnutí daných podniků.
35. Soud se s ohledem na výše uvedené zabýval tím, zda skutečnost, že pan K., vlastník žalobce a předseda jeho představenstva, který je manželem paní K., vlastníci ze 100 % společnost Kontos, a který je zároveň odpovědným zástupcem v této společnosti, která působí na stejném trhu (provádění staveb), je dostatečnou pro závěr, že se jedná o podniky propojené prostřednictvím fyzických osob, zda jsou závěry žalovaného v daném směru podloženy a zda se žalovaný vypořádal se všemi námitkami žalobce, kterými se snažil tyto závěry zpochybnit.
36. Soud přitom shledal, že žalovaným dovozované skutečnosti bez dalšího prozatím nepostačují pro závěr, že jsou žalobce a společnost Kontos propojenými podniky prostřednictvím společného (sladěného) jednání fyzických osob. Jak bude následně podrobněji vyloženo, je to především z toho důvodu, že se žalovaný omezil jen na zkoumání některých skutečností (existenci rodinné vazby a postavení pana K. jako odpovědného zástupce) a nadto se nedostatečně vypořádal s některými věcnými argumenty žalobce.
37. Správní soudy v minulosti nesčetněkrát judikovaly, že rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů tehdy, jestliže správní orgán neuvede konkrétní důvody, o něž se jeho rozhodnutí opírá (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2006, č. j. 2 As 37/2006 - 63, č. 1112/2007 Sb. NSS), nevypořádá se se všemi odvolacími námitkami (rozsudek ze dne 19. 12. 2008, č. j. 8 Afs 66/2008 - 71), či neuvede důvody, proč nepovažoval za důvodnou právní argumentaci účastníka řízení a proč námitky účastníka považuje za liché, mylné nebo vyvrácené (rozsudek ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005, č. 689/2005 Sb. NSS). Nepřezkoumatelným pro nedostatek skutkových důvodů pak může být podle ustálené rozhodovací praxe rozhodnutí pro takové vady skutkových zjištění, která utvářejí rozhodovací důvody, typicky tedy tam, kde správní orgán opřel rozhodovací důvody o skutečnosti v řízení nezjišťované, případně zjištěné v rozporu se zákonem anebo tam, kdy není zřejmé, zda vůbec nějaké důkazy v řízení byly provedeny.
38. Ze shora uvedeného jednoznačně vyplývá, že z odůvodnění rozhodnutí musí být zřejmé, jaký skutkový stav vzal správní orgán za rozhodný a jak uvažil o pro věc zásadních skutečnostech a uplatněných námitkách účastníka řízení, resp. jakým způsobem postupoval při posuzování těchto skutečností. Uvedené pak musí nalézt svůj odraz v odůvodnění dotčeného rozhodnutí.
39. Pro konstatování, že podnik nesplňuje podmínky pro udělení podpory pro malý a střední podnik je třeba jednoznačným způsobem vymezit, jaká kritéria (tj. počet zaměstnanců a obrát, či bilanční sumu roční rozvahy) podnik překročil a na základě jakých skutečností poskytovatel podpory k tomuto závěru došel. Z odůvodnění rozhodnutí přitom musí být nade vše pochybnost zřejmé, zda podnik tato kritéria překročil samostatně, nebo naopak Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

zda k překročení těchto kritérií došlo na základě propojení či partnerství s jinými podniky. Pokud se pak jedná o druhou variantu, je třeba uvést, jaké skutečnosti tomuto závěru svědčí, tj. o jaké podniky se jedná a z jakých konkrétních důvodů lze dospět k závěru, že podniky tvoří hospodářskou jednotku. V případě závěru o propojenosti podniků je pak z pohledu soudu nezbytnou podmínkou uvedení skutečností, z kterých lze seznat uplatňování rozhodujícího vlivu v jiné společnosti, ať už na základě dovození vztahů uvedených v čl. 3 odst. 3 písm. a) – d) Přílohy I nařízení č. 651/2014 mezi jednotlivými společnostmi, nebo existenci těchto vztahů prostřednictvím fyzických osob jednajících společně (obdobně opět rozsudek zdejšího soudu č. j. 18 A 110/2021 - 65).

40. V souladu s rozhodovací praxí je propojenost podniků nutné založit na analýze právních a hospodářských vztahů mezi nimi (srov. rozsudek *HaTeFo*), resp. na struktuře podílů, identitě jednatelů, stupni hospodářského propojení a především struktuře vlastnictví (srov. rozhodnutí *NUW*). Rozhodnutí pak musí být odůvodněno takovým způsobem, aby umožnilo jeho adresátovi seznámit se s důvody rozhodnutí (srov. rozsudek Tribunálu ze dne 15. 9. 2016, ve věci T-587/14, *Crosfield Italia Srl Crosfield*). Ve spojení s obecnými východisky týkajícími se přezkoumatelnosti rozhodnutí orgánů veřejné moci je přitom zřejmé, že všechny tyto závěry a úvahy k nim plynoucí musí být přezkoumatelným způsobem popsány v odůvodnění rozhodnutí a musí být založeny na konkrétních poznatcích podávajících se z obsahu správního spisu.
41. Žalovaný v napadeném rozhodnutí odkázal na rozhodnutí *NUW* s tím, že v rámci propojení prostřednictvím fyzických osob podle čl. 3 odst. 3 přílohy Doporučení Komise se rodinné vazby pokládají za dostatečné pro konstatování, že fyzické osoby jednají společně.
42. Soud nemůže souhlasit s tím, že by samotná existence rodinných vazeb v rámci jednotlivých společností byla sama o sobě dostačující pro závěr, že se jedná o propojené podniky, protože tomu tak není ani ve spojení s tím, že obě společnosti působí na stejném trhu.
43. Jak už bylo uvedeno, v rozhodnutí *NUW*, na které žalovaný odkazoval, Komise uvedla, že je nejprve nutné posoudit, zda určitý podnik patří k určité skupině, která má být považována za hospodářskou jednotku, a teprve potom zjišťovat, zda příslušná skupina splňuje kritéria doporučení o malých a středních podnicích. Aby mohla Komise stanovit, zda společnost splňuje kritéria definice malého a středního podniku, považovala za nutné zkoumat faktory jako strukturu podílů, identitu jednatelů, stupeň hospodářského propojení a všechny ostatní vztahy příslušných podniků. V bodě 49 rozhodnutí uvedla, že „(s)truktura vlastnictví je hlavním kritériem pro analýzu práva kontroly v podniku. Umožňuje prokázat propojení mezi jednotlivými podniky a vyvozovat závěry o hospodářských jednotkách.“
44. Komise v uvedeném rozhodnutí zkoumala i další aspekty propojení; nejprve vymezila podíly a vlastnické vztahy (odst. 33 – 35), následně i ale i obchodní vztahy (odst. 36 a 37), vztahy v oblastech vedení společnosti a personálu (odst. 38 – 41) a dodavatele a zákazníky předmětné rodiny (odst. 42). Až v návaznosti na takto zjištěný skutkový stav Komise detailně posuzovala vztahy mezi podniky rodiny Sauterových (odst. 49 – 62) a údaje o zaměstnanosti a finanční data skupiny Sauter, přičemž dovodila, že podniky, v nichž členové rodiny Sauterových vlastní sami nebo společně majoritu, patří k jediné

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

hospodářské jednotce a tedy že členové rodiny tvoří společně jednající skupinu osob ve smyslu čl. 3 odst. 3 přílohy Doporučení Komise.

45. Soud nepřehlédl, že Uživatelská příručka k definici malých a středních podniků uvádí, že „(v) rámci propojení prostřednictvím fyzických osob podle čl. 3 odst. 3 přílohy doporučení o MSP se rodinné vazby pokládají za dostatečné pro konstatování, že fyzické osoby jednají společně.“ Příručka v tomto bodě odkazuje právě na rozhodnutí NUW. Z uvedeného rozhodnutí ale nevyplývá, že by rodinné vazby byly samy o sobě dostačující pro závěr o propojení prostřednictvím fyzických osob. Jak soud již uvedl, samotná Komise posuzovala kromě samotné existence rodinných vazeb v rámci vlastnických vztahů ve společnostech i obchodní vztahy, vztahy v oblastech vedení společnosti a personálu a dodavatele a zákazníky předmětné rodiny. Kromě toho, jak konstatoval již Tribunál ve věci T-745/17, *Kerkosand spol. s r. o. proti Komisi*, Uživatelská příručka k definici malých a středních podniků nepředstavuje právně závazný text, který by se mohl odchýlit od závazného pravidla uvedeného v Příloze I nařízení č. 651/2014 nebo omezit jeho dosah. Daná příručka slouží jako obecné vodítko pro podnikatele a jiné zúčastněné strany při uplatňování definice malých a středních podniků, ale nemá právní účinek a Komisi nijak nezavazuje, jelikož doporučení k malým a středním podnikům je jediným závazným podkladem pro určení podmínek týkajících se způsobilosti jakožto MSP.
46. V napadeném rozhodnutí ovšem ministr při posuzování, zda žalobce naplňuje či nenaplňuje definici malého a středního podniku, neprovedl dostatečnou analýzu, resp. analýzu srovnatelnou s tou, která byla provedena v rozhodnutí NUW (přičemž taková analýza nebyla součástí ani prvostupňového rozhodnutí).
47. Co se týče posouzení struktury vlastnictví pro analýzu kontroly v podniku, žalovaný i ministr uvedli, že je paní K. 100% vlastníkem společnosti Kontos, což vyplývá i z obchodního rejstříku. Strukturou vlastnictví žalobce se ale nijak nezabývali, uvedli pouze to, že pan K. je členem představenstva a vlastníkem žalobce (z kontrolního listu ze dne 9. 9. 2019 lze odvodit, že žalovaný vycházel z toho, že pan K. je vlastníkem 100 %); ministr pak na str. 4 svého rozhodnutí také v rámci vypořádání námitek vycházel z toho, že pan K. je většinový nepřímý vlastník žalobce (minimálně toto tvrzení z námítky žalobce nekorigoval). Z prohlášení k žádosti o podporu ze dne 2. 1. 2017, které je založeno ve správním spise, přitom vyplývá, že jako akcionáři žalobce byli uvedeni P. K. s 50% podílem na akcích a R. J. rovněž s 50% podílem; pro jiný závěr pak není ve spise žádná opora (nachází se zde jen „aktuální“ výpis z obchodního rejstříku ze dne 6. 12. 2019). Již jen nad rámec přitom soud ověřil, že z obchodního rejstříku (dostupné z: www.justice.cz) plyne, že uvedený podíl mezi akcionáři byl podle všeho stejný nejen v době podání žádosti, ale i v době vydání rozhodnutí o dotaci. Až ke dni 2. 1. 2019 byla totiž do obchodního rejstříku zapsána jako jediný akcionář žalobce společnost Petroma consulting s.r.o., v níž má pan K. 90% podíl. Tato skutečnost ale není rozhodná, neboť nastala až po vydání rozhodnutí o dotaci, přičemž žalovaný žalobci vytýká pochybení spočívající v tom, že žalobce uvedl v řízení o poskytnutí dotace nepravdivé údaje.
48. Žalovaný, potažmo ministr, se tedy náležitě nezabývali tím, jaký vliv může mít tato skutečnost, tj. že pan K. vlastnil v rozhodné době nikoliv většinový, ale 50% podíl, na posouzení, zda jsou žalobce a společnost Kontos propojenými podniky (pro řádný a úplný soudní přezkum jejich závěrů je přitom i tato otázka samozřejmě podstatná). Správní orgány uvedly jen tolik, že vlastníkem žalobce je pan K., což indikuje, že by měl být vlastníkem jediným či rozhodujícím. Žalovaný se navíc nijak nevyjádřil k účasti pana J. na Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

společnosti PETROM STAVBY, a.s. (žalobce). Otázka struktury vlastnictví obou společností byla sice nastíněna, nebylo ale dostatečně vysvětleno, zda je 50% podíl pana K. dostačující pro závěr ohledně propojení se společností Kontos. V tomto směru je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek skutkových důvodů [a pokud správní orgány vycházely ze závěru o většinové (nepřímé) účasti pana K. ve společnosti, je takové východisko nadto v rozporu s podklady správního spisu].

49. Žalovaný dále uvedl, že je pan K. odpovědným zástupcem ve společnosti Kontos, v důsledku čehož uplatňuje svůj vliv a jeho jednání se do dané společnosti určitým způsobem promítá.
50. Odpovědný zástupce je podle § 11 zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (dále jen „živnostenský zákon“) fyzická osoba ustanovená podnikatelem, kterému odpovídá za řádný provoz živnosti a za dodržování živnostenskoprávních předpisů a je k němu ve smluvním vztahu. Z uvedeného vyplývá, že hlavním úkolem odpovědného zástupce je odpovídat za odbornou stránku věci. Žalobce v podaném rozkladu namítal, že odpovědný zástupce pouze dohlíží, zda konkrétní podnikatel řádně provozuje danou živnost (řeší jen odbornou stránku věci) a že nemá vliv na jakékoliv jeho obchodní rozhodování. Ministr se přitom k uvedené námitce blíže nevyjádřil. Uvedl pouze to, že se jednání odpovědného zástupce do dané společnosti určitým způsobem promítá. Ministr se nijak nezabýval tím, jaká je povaha uvedené funkce a jaké skutečnosti by měly svědčit o tom, že pan K. jakožto odpovědný zástupce ve společnosti Kontos uplatňuje svůj vliv. Správní orgány si v tomto ohledu nezjistily žádné informace o tom, jaké činnosti konkrétně pan K. v dané společnosti vykonává a jakým způsobem.
51. Žádnou další analýzu stran propojení daných subjektů správní orgány neprovedly. Přestože soud nepopírá, že jsou rodinné vazby mezi uvedenými společnostmi velmi úzké, neboť v projednávané věci jsou fyzické osoby, které vlastní podíly v předmětných společnostech, manželé, není to pro závěr o propojenosti společností *prima facie* dostačující. Ve vyjádření k podkladům rozhodnutí žalobce dále namítal, že společnost Kontos byla založena již v roce 2007, přičemž paní K. se stala jejím jediným společníkem v roce 2010. Manželství pana K. a paní K. bylo uzavřeno až v roce 2014, manželé nadto mají zúžené společné jmění. Společnost tedy byla vlastněna paní K. již před uzavřením manželství. Správní orgány se ani k této skutečnosti, která nasvědčuje, že minimálně zpočátku se jednalo o vzájemně nezávislé podniky, nijak nevyjádřily; reagovaly toliko na námitku zúžení společného jmění. K té přitom soud pro úplnost uvádí, že existence předmanželské smlouvy jistě nutně nevylučuje, že manželé jednání ve shodě a mají společný zájem, pokud ale na druhou stranu považovali z nějakého důvodu za rozhodné své společné jmění (vč. zisku z podílů v obchodních společnostech) oddělit (zúžit), do jisté míry to může oslabovat přesvědčení správních orgánů, že nutně mají společný zájem na dosahování zisku. I tuto skutečnost je proto třeba brát v potaz při úvahách o sladování jednání mezi oběma manželi.
52. Správní orgány se pak žádným způsobem nezabývaly dalšími aspekty případného propojení společností, např. zda se překrývají obchodní vztahy daných společností, a to ve vztazích k dodavatelům anebo k zákazníkům, zda dochází ke společnému používání logistiky (například dopravní prostředky, společné budovy a kancelářské prostory). Správní orgány nehodnotily, zda probíhá spolupráce mezi společnostmi a zda jsou jejich činnosti vzájemně koordinovány. Existence úzkých rodinných vazeb přitom nemůže sama o sobě založit domněnku, že členové rodiny společným jednáním nutně ovlivňují řízení Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

vícero podniků, byť ty působí na stejném trhu. Přestože se může jednat o relevantní okolnosti zakládající pochybnosti, tento závěr musí být osvědčen konkrétními skutečnostmi, které mohou vyústit v úsudek, že společnosti jednají koordinovaně. Sama skutečnost, že podniky působí na stejném trhu, pak o slaďování jednání ničeho nevypovídá.

53. Soud tak na základě výše uvedeného shledal, že napadené rozhodnutí, dle něž žalobce uvedl v žádosti o dotaci nepravdivé údaje, je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů a z části v možném rozporu se spisy. Správní orgány nedostatečně odůvodnily své závěry stran propojení žalobce se společností Kontos, neboť kromě rodinných vazeb pana K. a paní K. a prosté skutečnosti, že pan K. působí ve společnosti Kontos jako odpovědný zástupce, neprovedly žádnou další podrobnou analýzu stran propojenosti subjektů, resp. stran společného jednání (jeho koordinace) ze strany fyzických osob, tj. manželů K. (v tomto směru se taky nedostatečně vypořádaly s námitkami žalobce). Soud nepopírá, že tyto skutečnosti mohou naznačovat, že jsou společnosti propojenými podniky, samy o sobě k tomuto závěru ale nepostačují.

VI. Závěr a náklady řízení

54. Na základě shora uvedených skutečností soud napadené rozhodnutí ministra podle § 76 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. zrušil. Zároveň soud podle § 78 odst. 4 s. ř. s. věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V dalším řízení ministr zohlední závěry vyslovené zdejším soudem a přezkoumatelným způsobem odůvodní své závěry ohledně propojení žalobce se společností Kontos. Za tím účelem provede žalovaný podrobnou analýzu zohledňující nejen rodinné vazby, ale i další faktory jako obchodní vztahy, vztahy v oblastech vedení společností a personálu (postavení odpovědného zástupce ve společnosti Kontos), případně i dalšími aspekty vztahů mezi oběma společnostmi. Tyto závěry pak náležitě „přetaví“ i do odůvodnění svého rozhodnutí. Soud nepřistoupil též ke zrušení prvostupňového rozhodnutí (§ 78 odst. 3 s. ř. s.), jelikož identifikované vady mohou být napraveny v řízení před rozkladovým orgánem.
55. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., dle něž má právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů ten účastník, který měl ve věci úspěch. Tím je v nyní projednávané věci žalobce, jehož náklady tvoří zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč a dále odměna advokáta, který jej v řízení zastupoval, za 2 úkony právní služby podle § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátního tarifu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“), tedy převzetí právního zastoupení a podání žaloby. Podle § 7 bodu 5 ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu, činí výše odměny za jeden úkon právní služby 3 100 Kč ($2 \times 3\,100 = 6\,200$). Náhrada hotových výdajů pak dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu tvoří 300 Kč za každý úkon ($2 \times 300 = 600$). Odměna advokáta tak činila 6 800 Kč, zvýšená o DPH ve výši 21 %, neboť advokát prokázal soudu, že je plátcem DPH, tedy 8 228 Kč. Spolu se soudním poplatkem tedy žalobci na náhradě nákladů řízení náleží 11 228 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 4. května 2022

Mgr. Martin Lachmann v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.